

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **Ing. V. S.**, zastoupen Mgr. Andrejem Lokajíčkem, advokátem se sídlem Jugoslávská 620/29, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát města Plzně**, se sídlem Škroupova 246/4, Plzeň, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) HURPEZ spol. s r. o., se sídlem Chvojová 72/1, Plzeň, zastoupená Mgr. Tomášem Ajglem, advokátem se sídlem K Starým valům 442/10, Plzeň, II) Ing. A. P., III) Ing. L. B., IV) M. Š., V) MUDr. M. D., a VI) Š. P., oba zastoupeni Mgr. Jaroslavem Kadlecem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2022, čj. MMP/137253/22, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 8. 2023, čj. 55 A 40/2022-145,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Úřad městského obvodu Plzeň 3 (dále jen „městský úřad“) vydal, na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení I) (dále jen „OZNŘ“), dne 27. 10. 2021 rozhodnutí o dodatečném povolení stavebních úprav stavby. Tato stavba se nachází na pozemku parc. č. X v kat. území D.. Předmětem tohoto dodatečného povolení bylo:

- sjednocení půdorysných rozměrů v 1. NP objektu s půdorysnými rozměry 2. NP, 1. NP je rozšířeno směrem do dvora na cca 12,01 m,
- dispoziční změny v 1. PP – přístupová chodba k parkovací ploše,
- dispoziční změny v 1. NP – ateliér, kočárkovna, úklidová komora a přístupová chodba na parkovací plochu v 1. NP (ve dvoře),
- nahrazení původně navrženého autovýtahu vyklápěcí hydraulickou plošinou.

[2] Proti tomuto rozhodnutí městského úřadu podal žalobce odvolání (žalobce je spoluvlastníkem pozemku, který přímo sousedí s výše uvedeným pozemkem). Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím toto odvolání zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Krajský soud v bodech 18 až 27 svého rozsudku shrnul procesní historii tohoto sporu. Původní dům s 1 NP byl přestavěn na bytový dům se 4 NP. Průběžně došlo také k rozšíření 1. PP a 1. NP, ke změně dispozic NP a k vybudování parkovacího stání ve dvoře. O žalobách žalobce (nebo jiného účastníka) proti dílčím rozhodnutím o tomto záměru rozhodl krajský soud těmito rozsudky:

- zamítavým rozsudkem z 22. 10. 2021, čj. 77 A 17/2021-249; pozn. NSS: kasační stížnost proti tomuto rozsudku zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem z 3. 6. 2022, čj. 5 As 352/2021-69,
- zamítavým rozsudkem z 21. 6. 2022, čj. 57 A 3/2022-89; pozn. NSS: kasační stížnost proti tomuto rozsudku zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem z 25. 4. 2024, čj. 8 As 160/2022-71,
- zamítavým rozsudkem z 1. 3. 2023, čj. 77 A 12/2022-196 (žalobu podala osoba odlišná od žalobce); pozn. NSS: kasační stížnost proti tomuto rozsudku zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem z 10. 4. 2024, čj. 7 As 89/2023-67,
- rozsudkem z 2. 5. 2023, čj. 77 A 44/2022-164, kterým vyhověl žalobě a zrušil tehdy napadená rozhodnutí žalovaného a městského úřadu; pozn. NSS: proti tomuto rozsudku podaly některé z OZNŘ kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud rozsudkem z 13. 11. 2023, čj. 9 As 149/2023-139, vyhověl a tento rozsudek krajského soudu zrušil a věc krajskému soudu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud v dalším řízení rozsudkem z 24. 4. 2024, čj. 77 A 44/2022-297, žalobě znovu vyhověl a tehdy napadená rozhodnutí žalovaného a městského úřadu zrušil. Kasační stížnost podaná proti tomuto rozsudku je vedena pod sp. zn. 9 As 146/2024 a dosud o ní nebylo rozhodnuto.

[4] Krajský soud úvodem připomněl, že předmětem tohoto řízení nejsou parkovací místa, rozšíření 1. PP a ani nástavba 4. NP. Rozhodnutí žalovaného není, dle krajského soudu, nicotné. Již v rozsudku čj. 77 A 17/2021-249 totiž krajský soud konstatoval, že stavebník [ONZŘ I]) disponoval stavebním povolením ke stavbě bytového domu. Není tedy pravdou, že by byly povoleny dodatečné změny stavby, která sama právně zanikla. Dále se

pokračování

krajský soud zabýval námitkou, že původní stavební povolení zaniklo, neboť stavební práce nebyly zahájeny do dvou let od vydání tohoto povolení. Tato otázka je dle krajského soudu irelevantní, neboť předmětem tohoto řízení je dodatečné povolení změn stavby, nikoliv průběh stavby jako celku. Taktéž zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), omezuje okruh námitek, které může účastník řízení vznést v tomto typu řízení (§ 144 odst. 1 a § 89 odst. 4 tohoto zákona). Žalobce tedy měl tuto námitku vznést v jiném typu řízení, než je to nyní přezkoumávané. Totéž se týká i zřízení ateliéru v nyní posuzovaném domě, neboť ani tato otázka není předmětem nyní přezkoumávaného rozhodnutí. Předmětem rozhodnutí žalovaného sice bylo rozšíření ateliéru o jednu místnost, nicméně ateliér jako takový již byl povolen jiným rozhodnutím. Navíc problematika osvětlení a výšky místností ateliéru se žalobcových veřejných subjektivních práv zjevně nedotýká. Námitka, která by se mohla jeho práv týkat, spočívá v tvrzeném nedostatku parkovacích míst. Nicméně ani tato otázka není předmětem rozhodnutí žalovaného.

[5] Dále se krajský soud zabýval námitkou, že posuzovaná stavba je v rozporu s územním plánem. Posuzovaná stavba je totiž nepřiměřeně vysoká v kontextu lokality, kde jsou typické nízké rodinné domy. Také tato námitka se však, dle krajského soudu, míjí s předmětem nyní napadeného rozhodnutí, neboť úprava vnitřních dispozic domu nemá vliv na jeho vnější rozměrové vlastnosti. Jedinou změnou tohoto typu je rozšíření 1. NP do dvora, proti čemuž však žalobce nebrojil. Irelevantní jsou proto i námitky ohledně osvitů a odstupů okolních staveb, neboť změna vnitřních dispozic, stejně jako rozšíření 1. NP do dvora, nemůže mít na osvit a odstup vliv. Totéž se týká i instalace solárních panelů a požární bezpečnosti. Krajský soud nesouhlasil ani s námitkou, že jde o příklad „salámové metody“, kvůli které žalobce nemohl tyto námitky uplatnit v jiných řízeních. Otázkou návstavy 4. NP se krajský soud zabýval v rozsudku čj. 77 A 44/2022-164. Otázky osvitů, vzdálenosti od ostatních staveb a soukromí sousedů měl žalobce vznést v řízení o prvním dodatečném povolení, tj. při povolování bytového domu jako takového.

[6] Žalobce dále namítal, že žalovaný nevypořádal všechny jeho odvolací námitky. Neuvedl však, jakou část odvolání žalovaný nevypořádal, a proto se krajský soud zabýval touto námitkou adekvátně vůči její obecnosti. Rozhodnutí žalovaného není, dle krajského soudu, nicotné. O nyní posuzované stavbě mohlo být vedeno několik řízení. Žalovaný dokázal vysvětlit, že žalobce může vznášet pouze ty námitky, které se vztahují k předmětu daného rozhodnutí a že se nejedná o „salámovou metodu“. Žalobce také namítal, že jeho argumentace by byla komplexnější, pokud by se mohl vyjádřit vůči stavbě jako celku. Žalobce však, dle krajského soudu, konkrétně nepopsal, jakou námitku uplatnit nemohl, jakou námitku žalovaný opomenul či jakou námitkou se žalovaný nezákonně odmítl zabývat. Žalovaný ve svém rozhodnutí reagoval na námitky žalobce. Krajský soud neprovedl důkazy, které se týkaly stavby a jejího vývoje, neboť ty se míjí s předmětem tohoto řízení.

II. Obsah kasační stížnosti, vyjádření žalovaného a vyjádření OZNŘ

[7] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. Úvodem své kasační stížnosti popisuje stěžovatel skutkové okolnosti tohoto sporu. Městský úřad námitky stěžovatele od počátku ignoroval, bagatelizoval či stěžovatele nezahrnoval jako účastníka řízení. Ačkoliv měly být zachovány obvodové stěny původního rodinného domu, tak tyto stavebník zboural. Zánik původní stavby shledal i krajský soud.

Městský úřad byl ovšem úmyslně nečinný a tvrdil, že původní stavba nezanikla. Sérií žádostí o povolení dodatečných změn stavby, tedy „salámovou metodou“, se stavebník domohl kompletního povolení nyní posuzovaného bytového domu. O těchto změnách přitom stavebník již dopředu věděl a svůj postup podle nich účelově plánoval. Městský úřad toto jednání stavebníka toleroval. Stavební deník byl zfalšován. Mimořádný institut dodatečného povolení nelze užívat k povolování zásadních změn, které vytvářejí úplně odlišnou stavbu. Realizace stavby počala až po uplynutí dvouleté lhůty k jejímu zahájení. Pokud by byl stavební záměr řešen v jednom řízení, tak by bylo zřejmé, že tento záměr ve svém souhrnu nepřiměřeně zasahuje do veřejných subjektivních práv stěžovatele. Dalšími rozhodnutími pak městský úřad zpětně legalizoval černou stavbu. Krajský soud připustil, že skutečnost, že stěžovatel nebyl účastníkem některých řízení, sice byla hraniční, nicméně zákonná.

[8] Dále stěžovatel sporuje závěry nyní napadeného rozsudku krajského soudu. Navzdory tomu, jak městský úřad vymezil předmět tohoto řízení (bod [1] tohoto rozsudku), je nutné se povolovanými změnami zabývat komplexně. Mělo být vedeno jedno řízení o dodatečném povolení, aby se účastníci mohli ke změnám také komplexně vyjádřit. Stěžovatel totiž nemá jinou možnost, jak na tuto nezákonnost upozornit; stejně tak nemá možnost, aby donutil městský úřad zahájit řízení z moci úřední např. o odstranění stavby. Jestliže je např. povoleno rozšíření 1. NP, tak tímto rozšířením dojde fakticky ke zrušení tamějších parkovacích míst. Správní orgány proto nemohou tuto námitku odmítnout s tím, že předmětem dodatečného povolení nejsou parkovací místa.

[9] Stěžovatel nesouhlasí s krajským soudem v tom, že rozhodnutí žalovaného není nicotné. V roce 2019, tedy v době zániku původní stavby, disponoval stavebník pouze územním rozhodnutím, stavebním povolením a povolením změny na bytový dům. Žádný z těchto titulů jej však neopravňoval k tomu, aby původní stavbu odstranil. Odstranění původní stavby tak bylo protiprávní, přičemž v takovém případě nelze dále rozhodovat o stavbě, která již neexistuje.

[10] Při povolování změn stavby je, dle stěžovatele, třeba přihlídnout k tomu, zda jsou povolovány změny na legální stavbě. Ani po dvou letech od nabytí právní moci stavebního povolení však stavební práce fakticky nezačaly. Stavební deník musel být padělán, neboť jeho tiskopis byl uveden do prodeje v roce 2018, ačkoliv v nyní projednávaném případě obsahuje zápisky již z roku 2017. Stavební činnost přitom byla zahájena až v roce 2019.

[11] K otázce ateliéru stěžovatel uvádí, že v důsledku povolení změn ateliéru je přeci nutné posoudit, zda bude tento ateliér i nadále splňovat požadavky, které na něj předtím stanovila předchozí rozhodnutí. Minimální světlá výška kancelářských prostor činí 2 700 mm, nicméně světlá výška tohoto ateliéru jakožto nebytového prostoru činí pouze 2 600 mm. Ateliér v tomto případě slouží k obcházení minimálního počtu parkovacích míst. Není také zřejmé, zda stavebník nechal zpracovat tzv. posouzení denního osvětlení pracovního místa. Stavba nedisponuje dostatečným počtem parkovacích míst ani pro své obyvatele, natož pro klienty kanceláře, která zde má být umístěna. Ačkoli tedy městský úřad udělil tomuto záměru výjimku ohledně počtu parkovacích míst, tak opomněl parkovací potřeby tohoto ateliéru. Městský úřad se tedy mílí v konstatování, že součástí dodatečného povolení nejsou parkovací místa. Krajský soud navíc rozsudkem čj. 77 A 44/2022-164 zrušil dodatečné povolení části stavby, přičemž tento rozsudek má na toto řízení nepochybně vliv právě

pokračování

v otázce počtu parkovacích míst (pozn. NSS: Nejvyšší správní soud tento rozsudek krajského soudu zrušil rozsudkem čj. 9 As 149/2023-139).

[12] Jestliže bylo dodatečně povoleno rozšíření stavby, tak dle stěžovatele musel městský úřad zkoumat vliv této změny na osvit okolních staveb. Nyní posuzovaná stavba nesplňuje odstupové vzdálenosti, které by podle § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, měla splňovat. Tato stavba se přitom nenachází v proluce, pro které platí v tomto ohledu výjimky.

Vyjádření žalovaného

[13] Dle žalovaného opakuje stěžovatel svoji argumentaci z předchozích řízení o kasační stížnosti (bod [3] tohoto rozsudku). Argumentaci stěžovatele o černé stavbě jako celku již krajský soud vyvrátil v rozsudku čj. 77 A 17/2021-249. Tato stavba je legální. Stěžovatel brojí proti stavbě jako celku, ačkoliv předmětem nyní projednávaného řízení jsou pouze změny vnitřní dispozice a rozšíření 1. NP směrem do dvora. Tyto změny přitom nijak nezasahují do práv stěžovatele. Žalovaný se s napadeným rozsudkem krajského soudu ztotožňuje. K záměru bytového domu byl opatřen znalecký posudek ohledně osvitu okolních budov či závazná stanoviska dotčených orgánů.

Vyjádření OZNŘ I)

[14] OZNŘ I) se s napadeným rozsudkem krajského soudu ztotožňuje. Stěžovatel napadá stavbu jako celek, ačkoliv v nyní posuzovaném případě se jedná pouze o její dílčí změny. Závěr, že městský úřad nebyl povinen zahájit řízení o odstranění stavby, již krajský soud vyslovil v rozsudku čj. 77 A 17/2021-249. Dle odkazovaného rozsudku tak byla stavba legální; nepovolené byly pouze její části, o kterých se vedla tři řízení o dodatečném povolení změn stavby. Námitka, že stavba, která byla předmětem dodatečného povolení, již zanikla, nemůže být předmětem tohoto přezkumu. Odstranění původní stavby, stejně jako změna dispozice nové stavby, byla povolena. Totéž vyslovil také krajský soud v rozsudku čj. 77 A 17/2021-249. Také otázka zániku stavebního povolení se mívá s předmětem nyní přezkoumávaného rozhodnutí. OZNŘ I) odmítá, že by falšovala stavební deník. Irelevantní je taktéž otázka ateliéru, neboť ani ten není předmětem nyní přezkoumávaného rozhodnutí. Minimální světlá výška 2 700 mm se týká administrativních budov, nikoliv budov bytových. Skutečnost, že se jedná o ateliér, ještě neznamená, že tento prostor bude využíván jako kancelářský prostor. Změny, které byly povoleny v nyní přezkoumávaném rozhodnutí, nevyžadují navýšení počtu parkovacích míst. Navýšení tohoto počtu nevyžaduje ani rozšíření ateliéru o 10 m². Také výjimka ohledně počtu parkovacích míst se vztahovala k jinému řízení, a to řízení o nástavbě 4. NP. Nyní posuzované změny nemohou mít vliv na oslunění okolních staveb. Nyní posuzovaný dům je navíc umístován v proluce.

Vyjádření OZNŘ V) a VI)

[15] OZNŘ V) a VI) se ztotožňují s rozsudkem krajského soudu. Řada otázek, které stěžovatel vznáší v kasační stížnosti, již byla vyřešena v jiných soudních řízeních. Neustálé opakování námitek ze strany stěžovatele je zneužíváním práva. Stěžovatel je dle § 114 odst. 1 a § 89 odst. 4 stavebního zákona limitován v tom, jaké námitky může uplatňovat. Z kasační stížnosti není zřejmé, zda a případně jak zasahuje povolovaná část stavby do jeho práv.

OZNŘ zakoupily byty v posuzovaném domě v dobré víře, neboť tento dům byl povolen i zkolaudován. Je proto nezbytné, aby nabytá práva OZNŘ byla šetřena.

Replika stěžovatele na vyjádření žalovaného a OZNŘ I)

[16] Stěžovateli je vytýkáno, že se zaměřuje na jiné otázky než ty, které jsou předmětem tohoto řízení. Právě v těchto otázkách však tkví podstata věci. Všechny změny dotčené stavby totiž spolu souvisí, neboť dohromady vytvářejí její celkovou charakteristiku. V nyní posuzovaném řízení bylo povoleno rozšíření 1. NP; v jiném řízení zase vybudování 4. NP. Jde-li o rozsudek krajského soudu čj. 77 A 44/2022-164, tak ten byl Nejvyšším správním soudem zrušen jen z formálních důvodů, neboť krajský soud měl ve věci nařídít jednání. Obsah tohoto odkazovaného rozsudku tak Nejvyšší správní soud nezpochybnil. Krajský soud se tedy v nyní napadeném rozsudku měl zabývat také veškerými podmínkami, které musely být naplněny pro povolení ateliéru.

Replika stěžovatele na vyjádření OZNŘ V) a VI)

[17] Skutečnost, že je stěžovatel procesně aktivní, je pouze důsledkem uplatňování jeho práv. Jeho aktivita je reflexí postupu městského úřadu. Pokud by OZNŘ I) zvolila zákonem stanovený postup a již na počátku požádala o povolení úplné stavby, tak by stěžovatel mohl uplatnit své námitky souborně. Stěžovatel svými podáními nijak neporušuje či neobchází zákon. Dodatečně provedené změny stavby zasahují do jeho veřejných subjektivních práv.

Duplika OZNŘ I)

[18] OZNŘ I) ve své duplice upozorňuje na existenci rozsudku čj. 7 As 89/2023-67 (bod [3] tohoto rozsudku), kterým Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu čj. 77 A 12/2022-196, v němž přezkoumal jedno z dílčích rozhodnutí tohoto sporu.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[19] Kasační stížnost není důvodná.

[20] Nejvyšší správní soud úvodem upozorňuje, že zástupce stěžovatele uplatnil řadu stejných námitek i v jiných řízeních, která byla u Nejvyššího správního soudu vedena ve vztahu k záměru nyní posuzované stavby. Nejvyšší správní soud proto, při vypořádání některých z nyní vznesených námitek, bude vycházet ze svých předchozích rozsudků.

[21] K otázce, v jakém věcném rozsahu může stěžovatel uplatňovat své námitky, se již Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku čj. 7 As 89/2023-67. V tomto rozsudku se sice zabýval kasační stížností jiného stěžovatele, avšak jeho závěry jsou příléhavé i pro nynější věc. V bodě 24 tohoto rozsudku uvedl: „Stěžovatel byl v projednávané věci oprávněn podávat námitky, avšak pouze v omezeném rozsahu, resp. za splnění zákonných podmínek. Ve věci je proto třeba zkoumat, jaké konkrétní námitky stěžovatel uplatnil, zda tyto námitky mohly být uplatněny a jak byly vypořádány. Námitky účastníků stavebního řízení se musejí týkat té stavby, která je v daném stavebním řízení projednávána, tj. té stavby, kterou žadatel ve své žádosti

pokračování

vymezil. Rovněž platí, že námitky, jež mohly a měly být uplatněny v územním řízení, nemohou být úspěšně uplatňovány v řízení stavebním. Námitky se tedy musejí nutně týkat právě té změny stavby, která má být v daném řízení podle žádosti stavebníka povolena, a nemůže jít o takové námitky, které mohly a měly být uplatněny v jiných řízeních (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2012, č. j. 9 As 10/2012-22).“ Nejvyšší správní soud dále konstatoval: „Žalovaný nepochybil, pokud námitky stěžovatele shledal překračujícími rámec, ve kterém byl stěžovatel oprávněn námitky v řízení o dodatečném povolení změny stavby uplatňovat. Krajský soud zcela správně tento postup aproboval“ (bod 25 citovaného rozsudku).

[22] Obdobně se Nejvyšší správní soud vyjádřil i v rozsudku čj. 8 As 160/2022-71, ve kterém bylo přezkoumáváno rozhodnutí, kterým bylo odvolání stěžovatele zamítnuto jako nepřípustné: „V nyní posuzované věci bylo dodatečným povolením stavby navíc rozhodnuto o dodatečném povolení pouze některých konkrétních změn dotčené budovy, které byly definovány v jeho výroku (...). Pouze od potenciálního vlivu těchto změn na vlastnické právo stěžovatele se přitom odvíjelo jeho možné účastenství v daném řízení (...). Pro jeho posouzení byl proto rozhodující právě charakter těchto změn, nikoliv všechny související otázky, které by měl stavební úřad při rozhodování v dané věci vyřešit, natož otázky, které by stavební úřad v dané věci ani řešit neměl. Ani stěžovatelem tvrzené použití ‘salámové metody’ na tomto závěru nemůže nic změnit, neboť v daném případě zjevně nedošlo k tomu, že by byl stěžovatel vedením několika dílčích řízení zcela zbaven možnosti brojit proti těm atributům dotčené budovy, které se skutečně přímo dotýkají jeho vlastnického práva“ (bod 12 citovaného rozsudku).

[23] Nejvyšší správní soud tedy již ve svých předchozích rozsudcích vyjádřil stejný závěr, jaký vyslovil krajský soud v bodě 29 nyní přezkoumávaného rozsudku. Žalobní či kasační argumentace by se měla věcně vztahovat k předmětu napadeného správního rozhodnutí, neboť pouze těmito věcnými otázkami se správní orgán mohl v daném řízení zabývat. Věcnými otázkami, které byly či mohly být předmětem jiných řízení, je potřeba se zabývat právě v těchto příslušných řízeních. Uplatní-li proto žalobce v žalobě proti správnímu rozhodnutí pouze takovou námitku, která se míjí s důvody, o než správní orgán rozhodnutí opřel a která nemůže mít vliv na výsledek řízení, soud žalobu zamítne (rozsudek NSS z 25. 7. 2018, čj. 8 Azs 59/2018-59, č. 3776/2018 Sb. NSS).

[24] Stěžovatel se tak v nyní projednávané věci mohl zaměřit pouze na ty věcné otázky popsané v bodě [1] tohoto rozsudku, tj. změnu vnitřní dispozice, změnu výtahu pro automobily a rozšíření 1. NP směrem do dvora. Krajský soud tedy přílehavě stěžovateli sdělil, že námitky, které se týkaly jiných aspektů stavby, měl stěžovatel vznést v (jiných) příslušných řízeních. Jako nedůvodnou proto Nejvyšší správní soud shledává námitku, že argumentace stěžovatele musí být komplexní a musí se týkat všech sporných aspektů posuzované stavby.

[25] Závěr krajského soudu o tom, že žalobní námitky týkající se nicotnosti napadeného rozhodnutí žalovaného a zániku původního povolení ke stavbě, zřízení ateliéru a dostatku parkovacích míst a osvitů okolních staveb, se míjí s předmětem nyní přezkoumávaného rozhodnutí, přitom stěžovatel kromě obecné argumentace o nezbytnosti komplexního posouzení stavby, blíže a konkrétněji nespornuje. Kasační stížnost k těmto otázkám koncipuje tak, že přepisuje argumentaci ze žaloby.

[26] Ohledně ateliéru stěžovatel v bodě 38 kasační stížnosti popsal, co bylo předmětem nyní posuzovaného rozhodnutí městského úřadu; v bodě 39 popsal, co k otázce ateliéru tvrdí krajský soud a žalovaný; v bodě 40 parafrázoval námitku z bodu 42, že při povolování změn stavby je nutno ověřit, zda i po těchto změnách bude stavba v souladu s příslušnými předpisy. Argumentačně stěžejní body 41 až 44 kasační stížnosti jsou však již přepisem bodů 57 až 62 žaloby. Stěžovatel oproti žalobě pouze dodal, že požadavky stavebních předpisů by měla splňovat i rozšířená část ateliéru, nejenom ateliér samotný. Nejvyšší správní soud nicméně považuje tuto část kasační argumentace za nepřípustnou, neboť tento okruh námitek již krajský soud vypořádal tak, že se mýjí s předmětem nyní přezkoumávaného rozhodnutí. Pouhé opakování těchto námitek pak bez příléhavé reakce na závěry krajského soudu nemůže nadále proti závěrům krajského soudu obstát (rozsudek NSS z 8. 8. 2024, čj. 8 As 172/2023-86, body 27 a 28). Totéž platí i pro námitky ohledně počtu parkovacích míst. Bod 45 kasační stížnosti je přepisem bodu 62 žaloby; bod 46 kasační stížnosti je přepisem bodů 62 a 79 žaloby; bod 47 kasační stížnosti je přepisem bodu 63 žaloby. Tyto námitky již krajský soud v bodech 33 a násl. vyhodnotil jako „bez významu“ (jejich posouzení nemůže mít vliv na výsledek správního řízení – bod 15 výše zmiňovaného rozsudku čj. 8 As 59/2018-59). Také proto nemůže pouhé opakování těchto námitek obstát v kasačním přezkumu.

[27] Ohledně ateliéru a parkovacích míst nad rámec opakování žaloby stěžovatel v bodech 48 a 49 kasační stížnosti odkazuje na závěry rozsudku krajského soudu čj. 77 A 44/2022-164. Stěžovatel v těchto bodech argumentuje, že krajský soud měl v nyní napadeném rozsudku posoudit otázku počtu parkovacích míst také v kontextu tohoto odkazovaného rozsudku, jelikož v tomto odkazovaném rozsudku konstatoval nepřezkoumatelnost rozhodnutí o výjimce z požadovaného počtu parkovacích míst. K tomuto musí Nejvyšší správní soud připomenout, že nyní přezkoumávané rozhodnutí se netýkalo počtu parkovacích míst v objektu, závěry rozsudku čj. 77 A 44/2022-164, na které poukazuje stěžovatel, proto již jen z tohoto důvodu nemohly mít v dané věci žádný vliv. Tento závěr ostatně učinil již krajský soud v bodě 35 napadeného rozsudku, který stěžovatel relevantně nezpochybnil (bod [26] tohoto rozsudku).

[28] Námitku, že rozšířením ateliéru dojde k faktickému úbytku počtu parkovacích míst, pak uplatnil stěžovatel až v kasační stížnosti, ačkoliv ji mohl uplatnit již v žalobě (usnesení NSS z 26. 5. 2021, čj. 8 Afs 278/2019-42, bod 12). Nejvyšší správní soud se jí proto nezabýval, protože je nepřípustná.

[29] Ohledně námitek zániku původní stavby, resp. nicotnosti napadeného správního rozhodnutí, rovněž platí, že tyto námitky jsou přepisem žaloby. V bodě 27 kasační stížnosti sice stěžovatel popsal, k jakému závěru dospěl krajský soud v nyní napadeném rozsudku, nicméně text bodů 28 až 31 kasační stížnosti již je pouze převzat z bodů 23 až 28 žaloby. Bod 32 kasační stížnosti je zjevně inspirován body 29 a 32 žaloby. Také otázkou nicotnosti napadeného správního rozhodnutí se přitom zabýval již krajský soud v bodě 30 svého rozsudku, kde mj. odkázal také na skutečnost, že jeho závěr již potvrdil Nejvyšší správní soud v rozsudku 5 As 352/2021-69. Pouhé opakování žalobní argumentace proto nemůže představovat přípustnou kasační argumentaci. Jde-li o námitku týkající se zániku původního stavebního povolení, pak stěžovatel v bodě 33 kasační stížnosti popsal, k jakému závěru dospěl krajský soud v nyní napadeném rozsudku, a tím, že s jeho závěrem nesouhlasí.

pokračování

V dalších bodech, kde by měl názoru krajského soudu oponovat, již stěžovatel opět jen převzal body 34, 36, 40 a 46 žaloby, aniž by jakkoli podrobněji reagoval na vypořádání krajského soudu v bodě 32 napadeného rozsudku. I tato část kasační argumentace je proto nepřipustná.

[30] Co se týče otázky osvitu okolních staveb, tak stěžovatel v bodě 51 kasační stížnosti uvádí, že vzhledem k rozšíření stavby měl městský úřad zkoumat vliv tohoto rozšíření stavby na okolní zástavbu. Nijak však nespornuje konstatování krajského soudu v bodě 40 jeho rozsudku: „Z žaloby neplyne, jak by dispozičními změnami v 1. PP a 1. NP měl být ovlivněn osvit domu žalobce. Co se týče odstupu stavby bytového domu jako takové, ta nebyla předmětem nyní přezkoumávaného dodatečného povolení. Vůči rozšíření 1. NP do dvora žalobce nijak nebrojil. S ohledem na kompozici stavby, zejména zeď po hranicích dvora, není ani zřejmé, jak by touto změnou v 1. NP mohl být osvit staveb byt jen teoreticky dotčen.“ Dále namítá, že posuzovaná stavba je v rozporu s vyhláškou č. 501/2006 Sb. Tato část námítky je však opět pouhým přepisem bodů 87 a 88 žaloby. Nejvyšší správní soud ji proto považuje za nepřipustnou.

IV. Závěr a náklady řízení

[31] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené žádnou z přípustných kasačních námitek neshledal důvodnou, a proto kasační stížnost dle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[32] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

[33] Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení. OZNŘ má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací v řízení o kasační stížnosti nenastala.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. srpna 2024

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu

